

Garderen

*Darpsproot
uut Garder*

VAN DE REDACTIE

De winter kwam deze keer vroeg. Sinterklaas was nog maar net verdwenen of Koning Winter diende zich al aan. Wekenlang was het dorp een plaatje, verzonken onder een dikke laag sneeuw. We hebben ervan genoten totdat de dooi kwam. Veel straten en parkeerterreinen veranderden in een ijsbaan. Dat zorgde natuurlijk voor de nodige valpartijen. De oorzaak: het kwam allemaal door het weer! Daar is heel wat over afgepraat, ook door de redactie van Darpsproat. Om wat deskundiger te worden op dit terrein brachten we een bezoek aan Reinout van den Born bij Meteo Consult in Wageningen. Dick Veldhuizen doet er verslag van.

Verder in dit nummer veel aandacht voor het toerisme in en rond ons dorp. Informatrice Riet Hijweges neemt afscheid van de Garderense VVV en vertelt over haar werk in de afgelopen jaren.

In 2010 vestigde zich in het pand van schoenhandel Bakker "De Veluwe Specialist", een onderdeel van "SOS Events" uit Uddel. Hier kun

je allerlei soorten van vermaak boeken. Een tocht met een elektrische step of met een Mini Cooper, een tocht op langlaufski's in de winter, het zijn maar een paar voorbeelden. Een uitgebreid interview met de initiator van dit alles vindt u in deze Darpsproat.

'Een dorp zonder muziek is een dood dorp,' wordt wel eens gezegd. Daarom zijn wij blij dat ons dorp nog een fanfare heeft. U kunt in deze Darpsproat lezen hoe het TOG vergaat en hoe u de vereniging kunt steunen. Een partijtje meeblazen?

Natuurlijk staan er ook allerlei nieuwtjes in, voor elk wat wils! De redactie hoopt ook dat u gaat reageren op de verhalen. Immers, zoveel hoofden, zoveel zinnen. Het is nooit zwart-wit!

Dat hebben onze drukker Marcel en vormgever Roel goed aangevoeld. In samenwerking met redactielid Cees verschijnt ons blad voor de eerste keer volledig (behalve de oude kiekjes) in kleur! Daar zijn we geweldig trots op. Onze grote dank hiervoor!

H.v.d.B.R.

De redactie met staand v.l.n.r.: Peter van den Born, Cees van Middendorp en Dick Veldhuizen; zittend: Hennie van den Born-Reitsma en Henk van der Vlist

Op de drempel van 2011

Zoals gebruikelijk besteed ik de laatste paar dagen van december 2010 aan het schrijven van dit verslag. Je denkt na over alles wat in de afgelopen maanden is gebeurd. Aan de ene kant is het leuk werk, maar aan de andere kant denk je heel sterk aan de mensen, van wie je afscheid hebt moeten nemen.

Laten we hopen, dat 2011 voor ieder een fijn jaar zal worden.

Nieuwbouw

Laten we eerst maar beginnen met het goede nieuws: met de nieuwbouw aan de zuidrand van het dorp. Dit project van zesenvijftig woningen zal in de tweede helft van 2011 beginnen. Iedereen weet dat de huizen in de vorm en sfeer van een boerderij met bijgebouwen ontworpen zijn. Deze dorpsuitbreiding geeft ons de mogelijkheid onze jeugd in het dorp te houden. En u weet ook dat wij met de jeugd tevens de leefbaarheid overeind kunnen houden. Het verenigingsleven heeft dringend behoefte aan jonge mensen die met hun inzet de samenleving op pijl houden. Ook voor de

school zijn nieuwe leerlingen van groot belang. En verder kunnen nieuwe bewoners onze muziekvereniging "TOG" en/of de voetbalvereniging "Veluwse Boys" versterken. Wij verwachten in de eerste helft 2011 een avond te kunnen beleggen om de inschrijving of verloting te organiseren. Natuurlijk gebeurt dit in samenwerking met de gemeente en andere betrokken organisaties.

Woningen

Het is fijn om te constateren dat de achtentwintig woningen die vrij kwamen doordat de bewoners naar de "Dr. Kruimelstaete" verhuisden, inmiddels allemaal weer bewoond zijn. Natuurlijk waren we enigszins bezorgd dat er veel leegstand zou komen. Dat is gelukkig niet gebeurd. Het viel mij op dat de ouderen, die nu in de "Dr. Kruimelstaete" wonen, zeiden dat ze misschien hun huis iets te goedkoop hadden verkocht..., wij zijn echter van de zorg over leegstand verlost en we konden de jonge garde een steuntje in de rug geven bij de aanschaf van een woning!

Natuurlijk moeten wij als Plaatselijk Belang Garderen, ook vooruit denken. Als u zich realiseert dat het zo'n tien jaar duurt, voordat bij nieuwbouw de eerste spade in de grond gaat, dan moeten wij tijdig starten met het ontwikkelen van nieuwe plannen. Dat hebben wij gedaan. Met een tiental Garderenen (en een Stroeënaar) hebben wij de aanzet van een woonvisie gemaakt. We hebben deze genoemd:

“Een Dorpsvisie in de steigers”.

We denken hierin over de woningbouw tot 2030. Het lijkt ver weg, maar de geschiedenis heeft ons geleerd dat procedures grote tijden energievreters zijn. We hebben in deze visie een tiental bouwlocaties genoemd. Voordat wij hiermee naar buiten gaan, hebben we aan wethouder De Kruijf gevraagd om zijn mening hierover te geven. Wij hebben voor deze praktische insteek gekozen om geen energie te steken in plannen, die toch niet

De N310.

haalbaar zijn. Dit geeft alleen maar onrust en tijdverlies. In januari 2011 hebben wij al een afspraak staan. Spoedig daarna gaan we een discussieavond organiseren.

De doorgaande wegen

In de vorige uitgave van “Darpsproat” schreef ik nog dat de voorbereidingen hierover voor spoedig verliepen. Dat doen ze nog steeds. Als men de gehele opzet bekijkt moet men tot de conclusie komen dat de aanpak zorgvuldig gebeurt. Het zijn oude wegen die vol met kabels en buizen liggen. Sommige van deze zullen nog in gebruik zijn, andere weer niet. Er zijn vele disciplines bij betrokken. Alle werkzaamheden moeten strak op elkaar volgen. Om het regenwater in de bodem te infiltreren wordt er een buis in de grond geplaatst. Deze ligt op sommige plaatsen vier à vijf meter diep. U kunt zich voorstellen welk gevolg dit heeft. Ook zou de provincie normaal gesproken zo'n traject in drie stukjes hakken. Nu doen zij dat in zeven stukjes. Hierdoor hopen zij de verwachte overlast aanvaardbaar te houden. Maar aan overlast zal niet te ontkomen zijn.

In de laatste vergadering in december 2010 hebben zij ook een communicatieplan met ons doorgenomen. Begin januari gaan zij alle bedrijven individueel benaderen en de knelpunten met hen bespreken. Voor de bewoners wordt een inloopavond georganiseerd.

U zult met mij moeten constateren, dat de grootst mogelijke zorgvuldigheid hiermee betracht moet worden.

Verder nog een aanvullende mededeling. We krijgen in het gehele 30-km gebied nieuwe straatlantaarns en daar waar de wegen opengaan, komt ook nog een lege glasvezelbuis te liggen. We moeten dan nog uitvinden welke organisatie de glasvezelkabel zal leveren.

Oud Milligenseweg

Dit is letterlijk een hoofdstuk apart. Iedereen is ervan overtuigd dat hier iets moet gebeuren. We hebben met onze wethouder hierover een verhelderend gesprek gehad. Wij beiden gaan er voor, om ons in te spannen om ongenoegen in de toekomst te vermijden. Als we naar de planning van de andere wegen kijken, weten we dat de bewoners van Garderen de Oud Milligenseweg intensief zullen gebruiken. De verwachting is dan ook, dat de weg zware schade zal oplopen. Ook de snelheid van 80 km moet uit het oogpunt van veiligheid omlaag. Wij hebben aan de wethouder gevraagd om d.m.v. obstakels links en rechts van de weg, de mogelijkheid om hard te rijden te beperken. Een soort slalom dus. Het is niet prettig misschien, maar de veiligheid voor de bewoners en de toeristen is ook belangrijk.

Oude huizen in Garderen

U weet dat alle huizen hun verhalen hebben. Als men kijkt naar oude huizen kan men allerlei veranderingen in het metselwerk zien. Ook

Huis van Van Ommeren.

de geschiedenis van het huis en zijn bewoners geeft kleur aan een wandeling. Het is al langer de wens van Plaatselijk Belang Garderen om dit vast te leggen. Als uw voorzitter goed is geïnformeerd (en dat is hij vaak) is er een provinciale subsidie voor een dergelijk plan te verkrijgen. Samen met een lokale tekstschrijver zullen we dit gaan opzetten. Een wandeling door Garderen wordt hierdoor verrijkt.

De film over Garderen

De Oranjevereniging had een prachtig initiatief genomen het leven van Garderen in 2010 vast te leggen. Fantastisch voor nu en later. Vele uren film zijn al vastgelegd. Welke een droefenis dat de filmer Andries Kruithof ons ontviel. Hij was er zo enthousiast mee bezig en we zullen zijn inzet zeer missen.

De Gletsjerkuil

Een oud verhaal, maar nog niet zo oud als deze gletsjerkuil zelf. Wat kunnen sommige dingen toch moeilijk gaan. We hebben ons ongenoegen ook in het gesprek met B&W van de gemeente Barneveld kenbaar gemaakt. Nu we een ander contactpersoon bij de gemeente hebben, hopen we dat nieuwe bezems schoon wegen.

De VVV in de molen

In de laatste maanden van 2010 is er enige beroering ontstaan over de plaats van ons VVV kantoor. Men had bedenkingen of het aanzien van een VVV kantoor in een molen wel paste in het beeld dat de VVV in de toekomst wil uitstralen. Ook de bemensing stond onder druk. Natuurlijk moeten we allen bezuinigen. Ook de overheid kan het geld maar een keer uitgeven. Plaatselijk Belang Garderen heeft gestreden om de economische waarde van ons kantoor bij de overheden in beeld te brengen. Het is een feit, dat inkomsten niet maatgevend zijn voor het voortbestaan van een VVV-kantoor. Vragen beantwoorden, routes uitzetten, kaarten verkopen en vele andere activiteiten, kortweg een gastvrouw zijn, dat is hun absolute meerwaarde. We hebben

slechts één vaste (deeltijd)kracht in de molen en verder twee vrijwilligsters. Voor geringe kosten hebben we zo een goeddraaiend kantoor. Het wordt zelfs een voorbeeld voor andere kantoren genoemd.

Molen vanaf Hulakkerweg.

Toen ook het gemeentebestuur van Barneveld van de waarde van ons VVV kantoor overtuigd was waren zij onze grootste promotor bij het "Veluws Bureau voor Toerisme" (VBT). Samen met hen gaan we nu de molen "re-stylen". Onze lokale binnenhuisarchitect Rouke Bloemsma (ja juist, die ook bij de inrichting van de "Dr. Kruielstaete" betrokken is geweest) heeft van het VBT de vraag gekregen om een plan voor de renovatie van de informatiepost te ontwerpen. Behalve de eer om

dit te doen vindt Rouke het ook bijzonder leuk. Zij wist dat haar moeder, Ton Bloemsma, samen met Roel Selderijk en Herma Bakker, zich enorm hebben ingezet om de VVV in de molen te krijgen. Uiteindelijk is dat gelukt. Op 17 juni 1981 hebben wij toen de opening kunnen vieren. Het zou toch prachtig zijn als wij, dertig jaar later, opnieuw weer een feestje kunnen vieren: de heropening van het vernieuwde VVV- kantoor in de molen. Liefst op diezelfde datum: vrijdag 17 juni 2011 !!!!!

Diversen

De zomermarkt gaat ook in 2011 weer door de "GOV" georganiseerd worden. Er wordt gefluisterd dat er zelfs op twee dagen een zomermarkt komt...!

De kleedjesmarkt zal als vanouds op het grasveld bij de kerk plaatsvinden.

De Oranjevereniging heeft een nieuwe voorzitter gekregen. Hulde voor de oude voorzitter en welkom aan de nieuwe!!! Onze Oranjevereniging draait geweldig.

Over de ontwikkelingen in en over "De Koepel" kunnen we weinig melden, maar dit verhaal wordt zeker vervolgd.

CPH.

**Algemene Ledenvergadering
van Plaatselijk Belang is op
21 maart 2011
in de dr. Kruielstate.
Aanvang 19.30 uur
Gast sprekers zijn Ron Straten
en Wilbert de Hoor over de
wegrenovatie in ons dorp.**

DE VELUWE SPECIALIST

Plotseling zie je ze verschijnen in Garderen. Lachende mensen op elektrisch aangedreven steps. Zingende jongeren in Mini Coopers. Hele gezelschappen tandemfietsers. Maar waar komen ze vandaan en hoe komen ze aan die vervoer middelen?

En dan wordt ook nog het eens zo vertrouwde pand met de schoenenzaak van de familie Bakker opgekocht en verbouwd. Een groot bord geeft aan wat hier nu is gehuisvest: "**Veluwe Specialist**". Het wordt tijd eens uit te vissen wat hier allemaal achter steekt en wie de drijfveer van al deze activiteiten is.

Met wie je ook spreekt, steeds weer duikt de naam op van één man: Erik Kroon. Maar wie is en vooral wat doet die Erik Kroon? Ik ga het voor "Darpsproat" uitvissen.

Als eerste raadpleeg ik het internet. Nou, raadplegen...! Toen ik "Veluwe Specialist" had aangeikt verscheen er zo'n zee aan informatie dat ik wel enkele uren nodig had om dat allemaal op een rijtje te krijgen.

Een groot aantal goed geschreven verhalen geven al snel inzicht in alle activiteiten van Erik. (Op zijn site te vinden bij de "blogs"). In het kort volgt hier het resultaat van al mijn leesinspanningen.

Erik is een geboren en getogen Uddelaar, zoon van Ben en Annie. Ben verzorgde als directeur van de plaatselijke Rabobank in Uddel veel van de plaatselijke financiële zaken.

In zijn jeugd was Erik altijd al een zeer actief persoon, maar hoe actief dat moet je zelf maar eens op z'n internetsite lezen.

Zijn binding met Garderen was "TOG" en de kerk. Hij was jarenlang actief lid van de Garderense muziekvereniging. Hij speelde trompet en vaak blies hij de solo. Met zijn ouders kwam hij naar de Gereformeerde Kerk en in die tijd heb ik hem goed leren kennen. Hij kent en waardeert Garderen en heeft er veel banden mee. Nu nóg meer, getuige zijn vestiging in het voormalig pand van Bakker.

Tot 1996 is Erik vooral DJ en presentator. Hij treedt vaak op in "De Koepel" en krijgt op dat gebied regionale en zelfs landelijke bekendheid. In dit jaar spreekt hij een Garderense ondernemer die tegen hem zegt: "Erik je bent een goede DJ en presentator, maar zijn outdoor-evenementen ook niet iets voor je?"

"Ik wist niet waar hij het over had maar na een kort gesprek met hem werd mij al snel duidelijk dat er in 1996 weinig tot geen bedrijven waren die dit op de Veluwe verzorgden".

En zo wordt "SOS Events" geboren en maakt een echt razendsnelle ontwikkeling door. Erik is uit de startblokken en niet meer te stuiten!

De ene na de andere binnen- en buitenactiviteit op toeristisch gebied ziet het licht en ik pik er slechts een paar uit.

(gekopieerd van zijn Internetsite)

Lekker op de Trekker

De boerderij van boer Arend is het decor van dit uitje! U gaat vandaag zelf op de Trekker

leren rijden om vervolgens het enige echte "Trekker-riebewijs" te ontvangen!

Achterop de Tandem

Spring achterop de Tandem en rijd een prachtige tocht over de Veluwe met leuke teamopdrachten en culturele vragen onderweg; alles met een knipoog en een glimlach.

Solextour

Ga terug in de tijd, de tijd waarin de Solex hoogtij vierde! Voor ouderen jeugdsentiment, voor jongeren een unieke belevenis.

Ballonvaart over de Veluwe

Bent u op zoek naar een onvergetelijke ervaring met uw collega's? Stap dan in een lucht-

ballon! U bekijkt de Veluwe vanuit de lucht; een unieke manier om van het Veluwe natuur- en cultuur-landschap te genieten.

Mini Classic Tour

Rijd een unieke tourtocht over de Veluwe in onze Mini Coopers. Onderweg strijdt u tijdens verschillende opdrachten en geniet u van een High Tea en de Minibar! Wie mogen er met een MiniRijbewijs naar huis?

'k Heb ze geteld. Achtezestig verschillende mogelijkheden voor bedrijfsuitjes!! Maar genoeg hierover, je kunt het zelf opzoeken en nagaan.

"Als ik een interview voor "Darpsproat" wil organiseren dan mag ik dat wel kort houden, hij lijkt me een druk mens te zijn", dacht ik bij mezelf toen ik hem belde.

Geen probleem, het was zo geregeld. De volgende woensdagmorgen om elf uur mag ik langskomen en ik beloof met een half uur weer op te krassen.

Iets voor elf uur rijd ik de dam naar Eriks bedrijf in Uddel op. Eerst een stukje asfalt, daarna klinkers en tenslotte grind. Een ruime parkeerplaats met beukenhagen, bomen en ook weer grindsteentjes. Gelegen naast het "Bleeke Meer" ziet dit er allemaal vriendelijk uit. Een bordje met "RECEPTIE" wijst me de kortste weg naar het kantoor.

Ik loop naar binnen en voordat de receptioniste mijn vragende blik kan beantwoorden komt Annemieke me al tegemoet. Een stevige

handdruk, vriendelijke blauwe ogen met net dat tikje verlegenheid die iemand onmiddellijk voor je doet innemen. Ik stel me voor maar Annemieke kent me al. "Je bent de vader van Reinout", zegt ze. "Ik heb je al eens ontmoet op zijn feestje in Nijmegen".

Tja, daar ga je weer, dacht ik. Vroeger was ik de man van Hennie, ladyspeaker van "TOG", nu de vader van Reinout, de weerman. Maar och, op deze manier heb ik er dik vrede mee! Direct na Annemieke loopt haar echtgenoot Erik de kantine binnen. Nog steeds dezelfde Erik als vroeger. Een lach op zijn gezicht en vooral in zijn ogen. De handdruk is stevig en Erik is helemaal aanwezig.

We zitten aan de lange tafel in de zakelijke kantine, opsmuk is hem hier vreemd en Erik steekt van wal. En hij praat, twee minuten, drie minuten, vier minuten. Ik heb mijn mond al lang open om wat te vragen maar krijg dan pas de kans.

"Je hebt me een half uur beloofd en je hebt me nu al vier minuten afgepakt. Direct houd ik niks over".

"Een goed gesprek kent geen tijdsgrenzen, dus we nemen er de tijd voor", zegt-ie.

En Erik gaat door. En ik vind al snel uit dat hij, ondanks zijn successen, niet naast zijn schoenen loopt. De mensen die hem bij zijn carrière op weg hebben geholpen, is hij niet vergeten. Integendeel, minimaal eenmaal per jaar gaan ze samen nog uit eten om wat bij te praten. Hij is nog wel steeds knap eigenwijs en wil altijd winnen (zijn eigen woorden), maar weet wel precies wát hij wil winnen. Maar ook hij moet leren. In het begin lukt het hem niet hotel- en restauranteigenaars achter zijn plannen en ideeën te krijgen. Totdat iemand hem vertelt dat hij die mensen eerst **zelf** enthousiast moest maken en dan volgt de rest vanzelf. En toen lukte het. Op zijn site staat een enorme lijst aan hotels, restaurants en bedrijven die hem aanbevelen!

In 2006 is Erik finalist bij de verkiezing van 'Zakenman van het jaar' (Entrepreneur of the

Year). Alleen moet ik dat wel van zijn site plukken, zelf vertelt hij dat niet. Erik is geen opschepper. Hij is wel een bevoegen mens. Zeker als hij begint te praten over de ontwikkelingen op de Veluwe en dat toegespitst op Uddel en Garderen. De ideeën (en ook de kritiek) vliegen als broodjes over de tafel.

Ik heb tien vragen voor hem opgesteld en zijn reactie daarop laat ik (verkort) nu volgen.

1. Je hebt twee soorten toeristen. Een soort dat uitsluitend rust en eenzaamheid zoekt in combinatie met natuurbeleving en een soort dat in diezelfde natuur/cultuur actief bezig wil zijn. Beide zijn, volgens mij, doelgroepen voor je. Hoe denk je daar evenwicht in te vinden.

Ik heb net vijf weken vakantie in Nieuw Zeeland, achter de rug en had veel tijd om over het eigen bedrijf na te denken. Het viel me op dat in Nieuw Zeeland kamperen ter plekke in de natuur geen probleem is (onderaan een gletsjer, aan de rand van een meer enz.) Waarom zouden we dit niet op de Veluwe ook niet méér doen en dan denk ik aan de SBB camping bij "Boshuis Drie"!

De regering volgt met de Veluwe een foute politiek. De Randstad mag groeien, de Veluwe moet krimpen en het wandelpark voor de Randstad worden en voor de rest: op slot die Veluwe".

De "Natura 2000" opzet is niet de sleutel tot ondernemen maar zij past alleen eigenaren van de grond (Staats Bosbeheer, Natuurmonumenten enz. goed). Dit is een foute zaak. Grondbanken slurpen hier alle grond op en de leefbaarheid van de dorpen is van onderge-

schikt belang. Men streeft maar naar één doel: het belang van de grondeigenaren.

2. Meer toeristen betekent meer beslag op de ruimte waar we ons bewegen. Hoe denk je de kip (de hoeveelheid beschikbare natuurruimte) in leven te houden om de eieren te laten leggen (inkomsten uit de uitbating door horeca en buitenrecreatie). Waar laten we bijvoorbeeld de auto's waarin al die toeristen komen (parkeerterreinen)?

In Nieuw Zeeland is de toerist (als bron van inkomen) belangrijk. Ik heb daar één ding geleerd: organiseer en begeleid! De toeristenondernemer vormt de ogen van de beheerder (SBB, Natuurmonumenten, Geldersch Landschap) en zorgt zo voor een goede uitbating van het toerisme. Bijvoorbeeld haal bij het Kroondomein de hekken weg, deel vergunningen uit voor het rijden over de wegen die het doorsnijden en klaar zo de klus! Vergunninghouders hebben belang bij een goede regeling en de uitvoering daarvan, misbruiken ze de vergunning dan zijn ze hem kwijt.

3. Garderen is maar een klein dorp met redelijke voorzieningen. Verenigingen hebben het soms moeilijk en ik denk aan "TOG" waar jij ook gemotiveerd lid van bent geweest. Dat het niet 'loopt' (letterlijk en figuurlijk) is vaak gedeeltelijk hun eigen schuld, maar er wordt aan beter gewerkt. Ze repeteren 'tot hun genoegen' in "De Koepel", een dorps huis waar ik nog steeds zeer aan gehecht ben, maar waarschijnlijk als één van

de weinigen, getuige de animo tot vergaderen. Zou "De Koepel" binnen jouw activiteiten iets kunnen betekenen?

Dit Dorps huis ligt mooi centraal voor iedereen. Door een denkfout van de gemeente en (helaas) laksheid van de verenigingen wordt dit dorps huis een doodshuis.

Ik heb ze een voorstel gedaan: maak "De Koepel" tot een indoor-spielgoedpaleis en maak op de naastliggende heuvel een midgetgolfbaan. Omring alles met opgaande beukenhagen, plant voldoende bomen en je hebt alles prachtig centraal gelegen. Ik wil het wel uitbaten en de verenigingen kunnen gebruik blijven maken van een deel van de accommodatie, zoals het podium! Voor de gemeente wordt het dan een winstpost in plaats van een kostenpost.

Maak dan verder op deze plek in Garderen een "Veluwevoorlichtingspunt", Garderen, als centraal punt voor de Veluwe krijgt zo een fantastische regiofunctie. En je bereikt er ook mee dat de toerist in het dorp blijft hangen!!

4. Geef me je visie op de economische ontwikkeling van dorpen als Garderen en Uddel en kunnen ze elkaar vooruit helpen? Is toerisme het enig redmiddel?

Gedeeltelijk is die vraag al beantwoord. Ik zou graag een samenwerkingsverband tussen Elspeet, Uddel en Garderen opzetten. De krachten bundelen, belangenverenigingen samenvoegen en samen voor daadkracht en invloed opkomen. Ik zou hier goed aan kunnen meewerken want ik ben ook voorzitter van de Ondernemersvereniging Uddel.

5. Wat zie je in een 'klimbos' bij Garderen en wat moeten we/ze daarmee?

Als vervolg op vraag één zou ik zeggen: reserveer bepaalde stukken van het bos voor actief recreëren en houd de rest voor de rust.

Je zou een klimbos kunnen aanleggen tegenover "De Hertshoorn" als startpunt voor deze ontwikkeling. Parkeren bij "De Hertshoorn" en maak het klimbos in het deel van hier tot aan "Veluwe Hul" en van de Putterweg tot aan de Koudhoornseweg.

6. Je ziet een functie voor boeren in en bij onze dorpen. Dan denk ik onmiddellijk aan landschap en wat toeristen en natuurliefhebbers daar mooi aan en in vinden. Denk je dat we een restauratie van oude landschapswaarden kunnen bewerkstelligen (houtwallen, kerken/klompenpaden, boomgroepen en niet te strakke afscheidingen, coulissenlandschap, doorkijkjes en daar doorheen en langsheen de klompenpaden.

JA! Arend Versteeg van de boerderij op Meerfeld wil de oude herberg "De Hemel" herstellen en daar een klompenpad met 'lering' aanleggen om dat af te lopen op klompen in ongeveer een uur. De marketing en begeleiding organiseer ik voor hem en zijn boereninkomen stijgt met minimaal 1/3!!

7. Hoe zie je de functie van de VVV en wat zijn haar voornaamste taken?

De enige functie van een VVV is informatie verstrekken aan de toerist. Omdat die toeristen al in het centrum zijn is de bereikbaarheid van de post bij de molen te decentraal. We kunnen veel meer aan informatieverstrekking doen als dat in het centrum kan gebeuren. Met de molen moet je granen malen, liefst elke dag. Een draaiende molen is nu eenmaal een prachtig gezicht. Van het geproduceerde meel gaat Schreuder "Veluws molenbrood" bakken, en je verkoopt het in Garderen, Uddel en Elspeet onder die naam. Werk aan de winkel en brood op de plank, wat wil je nog meer!

8. Hoe denk je een evenwicht te houden tussen het deel van de bevolking dat van de toeristen moet eten en het deel dat er alleen maar 'last' van heeft?

In Uddel kennen we dat probleem niet. We hebben allemaal samen een plan geschreven voor Uddels Belang, de mailadressen van de leden opgevraagd en hen over de voortgang ingelicht en van regelmatige voorlichting voorzien. Verder hebben we vragen en stellingen opgesteld waarop weer kan worden gereageerd door een ieder. Dat zou in Garderen

ook moeten gebeuren. Je moet de hele bevolking erbij betrekken, veel info geven en geen voorgekookte beslissingen achteraf. Dat werkt niet, dat irriteert alleen maar en je maakt er ongeïnteresseerde leden van!

9. Wat is volgens jou, een redelijke uitbreiding voor dorpen als Garderen en Uddel (beiden liggend in een zgn. 'krimpgebied')?

Niet te grote uitbreidingen, alleen voor inwoners die hun inkomen hebben uit plaatselijke en regionale werkgelegenheid. We moeten geen slaapdorpen hebben! Starterswoningen zouden ongeveer een derde van de nieuwbouw moeten uitmaken. Wil je de starterswoning weer doorverkopen dan moet bij verkoop binnen vijf jaar een deel van de overwinst weer naar gemeente terug. Daarbij moet je eerst een onderzoek doen wie van de jeugd in het dorp kan en wil blijven wonen. Tenslotte moet je dat allemaal relateren aan goed bereikbare werkgelegenheid.

10. Hoe denk je Garderen en Uddel een beetje 'origineel' te houden en niet laten bedelven onder reclame- en richtingborden? Ligt hier ook een mogelijkheid tot samenwerking met een vereniging als "Plaatselijk Belang"?

Hoe schreeuwiger de borden zijn, hoe toeristischer het *lijkt*. Je moet het niet doen als in de Koog op Texel, maar meer als Naarden in het Gooi. Je moet je dorp mooi houden, dus geen plastic palmbomen en te grote reclameborden.

De ligging en aankleding van "De Bontekoe" is een heel goed voorbeeld.

Anderhalf uur lang wordt ik gebombardeerd met enthousiaste plannen en om 12.30 uur stap ik op. Een beetje duizelig maar wel gemotiveerd om hier een leuk en goed verslag van te maken!

PvdB

(Uw reacties en commentaren op dit stuk graag naar de e-mailadressen te vinden in de Colofon!)

Vragen aan Riet Hijwegen

We ontmoeten elkaar in de molen "De Hoop" op een grijze, natte maandagochtend. Ik dacht dat ze al gestopt was, maar niets is minder waar. Stralend staat ze in haar kleine, gezellige kantoor te midden van alle kleurige wandel- en fietskaarten, gidsen, Veluwe cadeautjes en wat niet al.

Al gauw pruttelt de koffie en kan het gesprek beginnen.

Vraag 1: Wanneer ben je begonnen bij de VVV en hoe is je carrière daar verlopen?

Toen mijn zoon en dochter hun eigen werk gekregen hadden en zelfstandig hun weg gingen, had ik geen zin om de hele dag thuis te zitten en zocht ik een baan. Ik wilde graag werken met mensen. Een vriendin wees mij op de mogelijkheid om bij de VVV te gaan werken. Daar zochten ze iemand om bij te springen in het drukke seizoen. Al snel werd

toen duidelijk dat er ook een informatrice nodig was. Ik trok de stoute schoenen aan en meldde me bij het bestuur.

De sollicitatie verliep voorspoedig, ik werd aangenomen als informatrice. Dat was in 1993 en sindsdien ben ik werkzaam in de molen "De Hoop", het gezicht van de VVV Garderen. Er is nog geen opvolger benoemd, daarom werk ik nog door tot 1 april, maar dan is het welletjes.

Vraag 2: Als je terugkijkt, welke activiteiten vind je dan het meest geslaagd?

De VVV is het hele jaar open en er zijn altijd mensen in Garderen die komen om te wandelen of te fietsen. We kunnen ze van dienst zijn met routes en kaarten. In de winter organiseren we de midwinter wandeling onder leiding van een gids met aan het einde een kop snert voor iedereen. Dit jaar waren er zesenzestig deelnemers en de reacties waren heel enthousiast! Als er sneeuw ligt hebben we de tochten met de arreslee in samenwerking met stalhouderij Hazeleger uit Voorthuizen. Dat is ook een topper met landelijke bekendheid. In de zomer is het wildspeuren favoriet. Je rijdt met eigen auto het bos in en parkeert diep in het bos. Dan loop je verder met een gids en bijna altijd kom je wild tegen. Dat vinden onze gasten ook fantastisch. Ze worden daar heel blij en enthousiast van. Velen komen, uit alle delen van het land, jaar op jaar terug naar Garderen. Dat doet me wat, dat maakt het werk ook zo leuk. Dat zal ik ook nooit vergeten!

Vraag 3: Welke veranderingen zijn belangrijk voor het werk van de VVV?

De computer is een grote verandering, daarvoor kregen we veel meer mogelijkheden om onze activiteiten aan te prijzen. In mijn begintijd moest ik nog brieven tikken op een oude schrijfmachine, ja foutloos hoor! Nu, met de computer is dat een stuk gemakkelijker geworden. Per e-mail verstuur je een persbericht

aan een groot aantal kranten en radio- en tv stations om een activiteit bekend te maken, dat was er vroeger niet bij. P.R. is een belangrijk onderdeel van mijn werk. Verder vind ik het geven van service aan de toeristen ook heel belangrijk. We beschikken over voldoende parkeerruimte en er is een openbaar toilet. Dat is onmisbaar voor de mensen die een dagje komen fietsen of wandelen. Ze kunnen hier een fiets huren en de auto achterlaten, een route meenemen en een presentje kopen voor thuis. Als ze een nacht willen blijven zoeken we ook onderdak, er zijn genoeg hotels, B en B's en zomerhuisjes. Wat wil je nog meer?

Natuurlijk zijn er ook wel eens vervelende dingen, bijv. als een fiets niet wordt teruggebracht. Dan ga je elk uur kijken of hij er al staat. Soms ging ik dan met Jan [echtgenoot] met de auto de fiets halen. Jan is ook altijd nauw betrokken geweest bij het werk, een steun en toeverlaat.

Ja en dan heb ik heel wat veranderingen meegemaakt in de organisatie van de VVV kantoren. Of het er allemaal beter van geworden is, daar twijfel ik aan. Het moet overzichtelijk blijven, dicht bij de mensen. Uiteindelijk zijn we allemaal gastheer en gastvrouw in ons eigen dorp.

Vraag 4: Maakt de bevolking van Garderen e.o. ook gebruik van het VVV kantoor?

Natuurlijk komen hier ook Garderenen, maar ons werk is niet bij iedereen bekend. Je kunt hier bijv. ook heel leuke cadeautjes kopen. En we hebben enorm veel informatie over de Veluwe. Ook bezoekers uit andere gemeenten weten ons te vinden.

De VVV werkt samen met Garderense ondernemers. Zo is er de wandeltocht met een goed gevulde knapzak (gevuld door de Spar), een fietstocht met picknickmand gevuld door de Coop en zijn er diverse hotel arrangementen. Als wij er met elkaar voor zorgen dat het in Garderen gezellig is, zullen de toeristen hier graag komen en een paar dagen blijven.

Vraag 5: Wat ga je straks doen met je extra vrije tijd? Je gaat vast niet de hele dag kijken naar die mooie schaal die je kreeg van de gemeente Barneveld als waardering voor je inzet.

Eerst even die schaal, daar ben ik heel erg blij mee. Dat is echt een blijk van waardering voor mijn werk, geweldig!

De tijd vullen is geen enkel probleem. Allereerst ga ik met Jan genieten van de zomer. Daar is de afgelopen jaren niets van gekomen. Het wordt tijd om zelf ook weer te gaan genieten van de prachtige omgeving van Garderen. Graag wil ik ook wat meer optrekken met de kleinkinderen. Als we dan onderweg zijn, kom ik mijn bekende gasten vast wel tegen !

HvdB-R

HET WEER IN GARDEREN EN DE REST VAN DE WERELD VOLGENS REINOUT VAN DEN BORN

In de kinderjaren van vijftigers droomden meisjes ervan om verpleegster of stewardess te worden. Jongens zagen zichzelf al als brandweerman, rentenier, of als bouwvakker, net als vader. Het vak van weerman of weervrouw kwam in onze fantasie niet voor.

De weersverwachting werd aan het eind van de nieuwsberichten van het ANP immers tergend langzaam voorgelezen door een naamloze man en dat gold ook voor de zogenaamde mededelingen voor land- en tuinbouw. De informatie daarvoor was afkomstig van het KNMI in De Bilt.

Toen de televisie in de huiskamer kwam, verscheen er ook een weerman in beeld, althans zijn arm, die met een stuk vetkrijt de windrichting en de depressies op een kaart tekende. De Nederlanders hadden wel elke dag met het weer te maken, maar de presentatie wilde niet erg boeien.

Daarin kwam in de jaren '70 verandering toen Jan Pelleboer voor de TROS-radio zijn weerpraatjes ging houden. Zijn opvallende stemgeluid en bijzondere uitspraken maakten hem bij veel luisteraars populair. Pelleboer was overigens een echte meteoroloog en geen journalist die elke morgen zijn natte vinger buiten de deur stak om op zijn gevoel zijn verwachtingen te baseren.

Een andere weerman, die bekendheid verwierf, was de eind vorig jaar overleden Hans de Jong, die bij de NCRV over het weer sprak en er in Trouw over schreef. Zij zorgden ervoor dat ook andere weermannen en -vrouwen een naam kregen. Een van hen is de in Garderen geboren en getogen Reinout van den Born, die zich in zijn ouderlijk huis met plezier een interview liet afnemen.

Wanneer is je belangstelling voor het weer ontstaan?

Dat weet ik nog heel precies. Het was in de nacht van 3 op 4 januari 1976. Ik was zeven jaar oud en logeerde bij een tante. Er trok een zware storm over het land, waardoor er diverse bomen werden ontworteld. Ook in Garderen zijn er een paar omgewaaid. Mijn belangstelling was op slag gewekt. Al kort daarop hield ik op school een spreekbeurt over het weer en ik ging aandachtig naar de weerpraatjes van Hans de Jong luisteren. Ik ging naar buiten als het weer interessant werd om wolken te bekijken en de temperatuurverandering door het voorbijtrekken van fronten te voelen. Dat ik af en toe flink nat werd, vond ik niet erg. Mijn moeder was in die tijd wel een beetje bezorgd, ze dacht dat ik aan het weer verslaafd was.

Op mijn 16e ben ik met een weerdagboek begonnen en dat heb ik elf jaar volgehouden, waardoor ik bepaalde patronen leerde zien.

Je wist dus al heel vroeg wat je later wilde worden?

Na het atheneum ben ik in 1986 inderdaad aan een studie meteorologie begonnen aan de Universiteit Utrecht, maar die viel me nogal zwaar en daarom ben ik er vroegtijdig mee gestopt.

Op een goede dag in 1987 moest ik naar de kapper. Garderen had in die tijd geen echte kapsalon, maar op bepaalde dagen van de week knipte er een zekere "Kapper Jack" in een schuurtje van Henk van Millegen aan de Putterweg. Deze man vertelde elke dag bij Radio Nunspeet een mop. Hij kende mijn belangstelling en vroeg me plotseling of ik voor deze zender het weerbericht zou willen verzorgen. Ik was nog maar even thuis, toen de telefoon rinkelde en de stem aan de andere kant van de lijn vroeg of ik op dat moment in de uitzending mijn praatje wilde houden. Ik vroeg vijf minuten bedenktijd en zo is mijn loopbaan als radioweerman begonnen. Ik heb voor Radio Nunspeet jaren het weerbericht verzorgd en dit jaar nog uitzendingen vanaf de Nijmeegse Vierdaagse verzorgd.

In de periode 1988 - 1993 heb ik als journalist en eindredacteur bij het Veluws Dagblad gewerkt en van 1994 tot 1998 heb ik in Amsterdam communicatiewetenschappen gestudeerd. Ik had al een adviesbedrijfje op dat gebied opgericht, maar op zekere dag vond ik tussen het oude papier een krant met een advertentie waarin Meteo Consult in Wageningen een medewerker zocht en daar werk ik nog steeds.

Wat doe je daar precies?

Ik werk tegenwoordig als coördinator van de media-meteorologen, de dertien weervrouwen en -mannen, die uitzendingen voor radio en televisie verzorgen. Als het nodig is, zoek ik nieuwe presentatoren en leid hen dan op. Ik vind het vooral belangrijk dat ze het weer boeiend kunnen vertellen en een dialoog kunnen voeren met de presentatoren van radioprogramma's. Ze moeten het weer interessant en begrijpelijk kunnen maken. Een van die presentatoren is trouwens mijn partner Grieta Spanenburg, maar volgens mij weet half Garderen dat al. Ze is kort na mij bij Meteo Consult komen werken. Ik presenteer zelf ook radiouitzendingen, maar ik kom eigenlijk alleen op televisie als er iets uitzonderlijks met het weer aan de hand is, zoals de valwinden in de Achterhoek afgelopen zomer.

In totaal werken er nu ongeveer 100 mensen, waarvan de helft zich met de administratie en technische zaken bezighoudt. En het bedrijf groeit nog steeds, hoewel onze diensten relatief duur zijn. De klanten zijn dus tevreden.

Vroeger kwam al het weer uit De Bilt, maar het KNMI heeft al lang niet meer het alleenrecht.

Dat klopt. Het KNMI is een overheidsbedrijf, waar veel onderzoek wordt gedaan, maar het mag geen winst maken. Meteo Consult werkt wel commercieel, net als WeerOnline in Zeist, Weerplaza in Utrecht en het bedrijf van Piet Paulusma in Harlingen. Paulusma koopt trouwens veel van zijn gegevens bij ons. WeerOnline verzorgt de weersverwachtingen voor het NOS-journaal, zowel voor televisie als radio.

Het valt me wel eens op dat de verwachtingen van WeerOnline en Meteo Consult op Radio 2 af en toe flink verschillen. Hoe kan dat?

Bij Meteo Consult werken we 24 uur per dag en we kunnen de verwachting heel snel bijstellen, als dat nodig is. Ik weet niet hoe laat de mensen van WeerOnline beginnen te werken en ook niet precies hoe ze aan hun gegevens komen. Soms voorspellen zij regen, terwijl ik op het zelfde moment zie dat de buien al uit het land zijn.

In november j.l. is een vijftal belangstellende/nieuwsgierige Garderenen bij jullie op bezoek geweest en je hebt ons toen allerlei interessants laten zien, zoals de radio- en televisiestudio.. De deur van de radiostudio staat vol met de namen van de omroepen waarvoor jullie uitzendingen verzorgen. Dat is dus het weer voor Jan Publiek. Maar we hebben ook gezien dat jullie ook anderen klanten hebben.

Dat zijn er heel wat, zoals energiebedrijven, spoorwegen, oliemaatschappijen, de land- en tuinbouw, bouwbedrijven, verzekeraars, rederijen, enzovoort. Je kunt er alles over vinden op onze website.

Een heel bijzondere dienst, die jullie aan overheden aanbieden, is het gladheidsmeldsysteem. Leg dat eens uit?

Ons bedrijf heeft door middel van "thermal mapping" de plekken uitgezocht, waar het het eerst koud wordt. Eén van die plekken ligt aan de Wolweg richting Stroe. Alleen van vorst wordt het niet glad op de weg. We meten op die plekken dus niet alleen de temperatuur, maar ook of de weg vochtig is en of er nog voldoende zout ligt. Al die informatie wordt verwerkt door apparatuur in een kist in

de berm van de weg en vervolgens doorgestuurd naar de wegbeheerder, inclusief de verwachting voor de komende uren. Door die informatie kunnen ze soms een strooibeurt besparen en dat scheelt handen vol geld.

Jullie zijn dus bezig met het weer over de hele wereld. Is er nog iets bijzonders over het weer in Garderen te vertellen?

Garderen ligt in de baan van onweersbuien, die vaak van het zuidwesten naar het noordoosten over ons land trekken. Verder zorgen het Kootwijkerzand en het heuvelige landschap ervoor dat in het gebied ten westen van Apeldoorn de meeste neerslag valt. Sommigen beschouwen Garderen als de natste plaats van Nederland. En soms vallen er hefti-

ge buien, zoals op 31 juli 2002. Ik was toevallig bij mijn ouders op bezoek en heb alles van nabij meegemaakt. Die bui duurde ongeveer drie kwartier en in die tijd viel er naar mijn berekening ongeveer 80 millimeter water, dat betekent 80 liter per vierkante meter. Zoiets is volgens mij nog nooit eerder in Nederland voorgekomen. In 2003 heb ik er een speciale uitgave van Darsproat over geschreven.

Volgens mij kreeg je daarna de smaak van het schrijven over het weer goed te pakken.

Daarna heb ik meegewerkt aan de boeken "Klimaat in beweging", "Winters van toen" en "Hollandse wolkenluchten". Over het laatste onderwerp is voor het televisieprogramma Vroege vogels een filmpje gemaakt en dat is nog terug te zien op YouTube. Verder staat er nog een boek met de fotografe Karin Broekhuijsen op stapel.

Op 22 december van het vorig jaar voorspelde Harry Otten, de oprichter van Meteo Consult, zo ongeveer dat er een Elfstedentocht zou komen en alle serieuze schaatsers van Nederland werden wakker. Daarna heb ik er niet veel meer over gehoord.

Ik denk dat dit zijn privé mening was. Zelf denk ik dat er nooit meer een echte Elfstedentocht in Friesland zal worden gehouden, ook al blijft het weken lang koud, zoals deze winter. Het oppervlaktewater is aan het begin van de winter gewoon te warm om een ijslaag met de vereiste dikte van 15 centimeter te kunnen laten ontstaan. Die dikte is onder andere nodig om het gewicht van de talloze toeschouwers te kunnen dragen.

Er zijn nog steeds mensen, die menen dat er een strenge winter komt als er in het najaar veel eikels zijn. Wat vind jij daarvan?

De hoeveelheid eikels is afhankelijk van het voorafgaande weer en zegt niets over de toekomst. Mollen, die hun gangen dieper graven dan normaal, geven ook geen aanwijzing. Oude weerspreuken hebben soms wel waarde, zoals "Ochtendrood, water in de sloot", "Kring om de zon, water in de ton" en "Zon maakt nest, wind waait west".

Hoe ver kijken jullie bij de verwachtingen vooruit?

De maximale termijn is tegenwoordig 15 dagen. Verwachtingen van 10 dagen zijn doorgaans betrouwbaar. We werken ook al met trendverwachtingen van 4 weken, maar dan zijn de voorspellingen natuurlijk minder precies.

Soms blijkt onze verwachting door onverwachte omstandigheden niet helemaal juist. Ook dan is het van belang om een en ander goed te kunnen uitleggen. Zo houd je de relaties met de klanten in stand.

Het is vandaag 31 januari. Is het voorjaar al in zicht? Ik bedoel wat temperatuur betreft en zo.

Ik verwacht dat het in de tweede helft van februari nog weer flink koud wordt.

Fijn! Bedankt!

DJV

TOG 13 JANUARI 2011

Het moet nog winter zijn maar als ik bij "De Koepel" aankom voor mijn ontmoeting met een aantal leden van de muziekvereniging TOG, lijkt het wel herfst. Ik kan mijn auto gelukkig vlak bij de ingang kwijt en de regen deert me dan ook nauwelijks.

Snel de deur openend bots ik bijna tegen een van de jongere leden van de vereniging op. "Goeie avond", kan ik nog net zeggen en haar antwoord is: 'Jee, neem me niet kwalijk dat ik de deur bijna liet dichtvallen'.... En wie zei ook al weer dat de jeugd van tegenwoordig zo brutaal is? Als ik 'De Koepel' binnenloop overvalt me weer dat fijne gevoel van thuis te komen. Ook al is er geen beheerder, de temperatuur is er aangenaam en de lichten branden. In het eerste zaaltje zit Ab Boeve aan een tafeltje met zijn kleindochtertje. Het is pas half zeven maar Ab is al weer op zijn post. Hij is eigenlijk de mentor van 'TOG', altijd aanwezig en steeds klaar om iedereen bij te staan met zijn vijftig jaar TOG-ervaring!

Ik heb om 19.00 uur een afspraak met vijf leden van de vereniging om een interview te houden voor "Darpsproat". Ik kijk eens rond in het zaaltje en wordt verrast door de gezellige sfeer. Aan de bovenrand van de wand hangen een lange rij kleurige hoeden, aan de wand

zelf een aantal foto's en bordjes van "TOG" en in de hoek staat een leuke bar. Achter de schuifwand ligt de oefenruimte voor de drumband. In een ander zaaltje klinken de wat aarzelende tonen van een van de jongere leden in opleiding. Direct na mij komt nog een TOG-er binnen met de mededeling dat vreemden de koffiebus weer eens hebben leeggemaakt en dat er nergens geld is neergelegd. Ik verwacht gemopper, maar hoor dat niet. De reactie is dat men waarschijnlijk niet wist dat dit van "TOG" was en dat dan de bus dan maar in een van de kastjes moet worden gezet.

"TOG" is een van de verenigingen die nog steeds voor hun oefenavonden en concerten met heel veel plezier en tevredenheid het ons zo vertrouwde dorps huis "De Koepel" gebruikt. Er is geen beheerder maar de vereniging is een zorgzame gebruiker. Alles wordt in eigen hand gehouden, koffie is altijd klaar (en goedkoop!) en de bar verschaft wat koelere dranken.

Langzaam druppelen de leden binnen en rond kwart over zeven zitten we aan de tafel. Voor mij is dat late begin ook weer heel vertrouwd, er zijn gelukkig zaken in Garderen die nooit veranderen... Heel veel andere zaken zijn echter wel veranderd en verbeterd. Ik merk dat in de loop van ons gesprek.

We zijn met zijn zessen, vijf TOG-ers en ik. De meesten heb ik al ontmoet tijdens de in december daarvoor gehouden oliebollenactie. Toen al kwam ik onder de indruk van de inzet en behulpzaamheid van de leden. Ik had mijn arm gekneusd en kon alleen een auto besturen. Mandy was mijn hulp en zij regelde de bezorging aan huis al was het haar dagelijks werk! Ze zat nu links van me aan het tafeltje en zij beet het spits af.

"Ik ben zestien jaar maar werd ruim zes jaar geleden al lid van "TOG". Er was een taptoe ge-

organiseerd en ik vond dat muziek maken zo mooi dat ik me meteen als lid opgaf! Muziek was toen al mijn passie en dit was mijn kans. Ik kreeg een bugel en bespeel die nog steeds”.

Naast haar zit Han, vijftig jaar jong en vijf jaar lid van TOG. Hij is gek van drummen, speelt de kleine trom en percussion.

“Ik vind dat als je in een dorp woont en je wilt onderdeel van de gemeenschap zijn, dan moet je lid worden van een vereniging. Omdat ik van drummen hou, werd dat automatisch “TOG”!

Jos, voorzitter van “TOG”, vierenvijftig jaar en daarvan zestien jaar lid en enthousiast trommelaar bij de drumband, had ook weer zijn eigen reden om bij “TOG” te komen en te blijven.

“Ik kan niet zonder sociale contacten, ben een gezelligheidsmens en bij “TOG” voel ik me dan ook volkomen op mijn plek en op mijn gemak”. Hij kijkt eens om zich heen en verzucht:
“’t Is toch leuk en gezellig hier”!

Richard is speler van het wat zwaardere werk. Met zijn vijftig levensjaren en daarvan vijftien jaar bij “TOG” bespeelt hij de bariton.

“Ik kwam toen met een hele groep jongeren samen het korps in en sinds die tijd kan ik niet meer zonder de vereniging. Muziek maken is een deel van mijn leven en ik doe het graag, vandaar...”

Lise sluit de rij. Zij komt uit een heel actieve en muzikale familie. Pa speelt de bas, zij de sax en haar twee zussen het kleine koper. Ma speelt niet maar is altijd actief bij de vereniging betrokken. Lise is vijftientwintig en al zeven jaar bij “TOG”.

“Pa vond het wel leuk om zijn dochters ook op de vereniging te krijgen en ja, wat doe je dan? Niet helemaal waar natuurlijk, ik vind de sax een mooi instrument en bespeel het met verve. Verder is het natuurlijk hardstikke leuk om met een heel gezin op dezelfde vereniging te zitten”!

We hebben het eerste rondje gehad, iedereen is voorgesteld en ik ben onder de indruk van de betrokkenheid van de leden bij de vereniging.

V.l.n.r.: Lise van Blotenburg, Richard Strijbos, Jos Heimgartner, Han Kattenwinkel, Mandy van de Brug.

Uit het verdere gesprek komt dat nog veel sterker naar voren.

We praten wat over de opvang van nieuwe leden en vooral jonge leden.

“We zijn één club”, stelt Mandy, “en bij ons hoeft je je nooit alleen te voelen. Je hebt natuurlijk verschil in leeftijd maar je wordt altijd serieus aangehoord als je op een vergadering een punt maakt”.

Jos, over “De Koepel”: *“Het prettige van dit onderkomen is dat we alles zelf in de hand hebben. Daarmee houden we de kosten laag en we kunnen dingen veranderen en aanpassen zoals we dat zelf willen. Je ziet dat na afloop van de repetities iedereen lekker even nablijft kletsen om en aan de bar. Dat zijn toch wel allemaal pluspunten”.*

Lise: *“Je merkt dat ook wel aan de opkomst. De leden zijn tegenwoordig heel trouw. Alleen als je werk dat verhindert dan kun je niet komen repeteren. Maar anders, het is gewoon normaal dat iedereen er is. Dat zag je ook wel met de oliebollenactie. Hardstikke gezellig met zijn allen en zo geknipt. Zelfs ‘ome Maas’ was er weer en dat is toch fantastisch”!*

Mandy is het helemaal met haar eens.

Richard: *“Je hebt wel eens wat anders op donderdagavond, zoals een verjaardag. Maar dan*

kom ik altijd eerst naar de repetitie en dan ga ik naar die verjaardag. Je mist dan wel de gezelligheid na de repetitie maar och, een verjaardag is ook vaak leuk”.

Als er bij TOG een ‘bemensingsprobleem’ is bij een concert of bij het marcheren op straat dan helpt “Juliana” uit Uddel ze altijd uit de nood. Tussen die twee verenigingen is een heel goede band en TOG stelt die hulp van “Juliana” ook heel erg op prijs. Allen zijn het daar zeer over eens.

Is er voldoende animo voor bestuursfuncties, vraag ik.

Jos vindt het nu gewoon fijn om voorzitter te zijn. Hij moest eerst erg wennen maar nu is het een leuke functie. Dank zij de mentaliteit van de leden, stelt hij vast na wat nadenken. Richard wil altijd bijspringen en helpen als dat nodig is. *“Maar een bestuursfunctie, nee dank je, daar ben ik veel te eigenwijs voor”.* Als interviewer herken ik dat en ik denk het het een vestandige houding is.

Mandy ziet een bestuursfunctie wèl zitten en zelfs om eens voorzitter te worden, daar zou ze later niet tegen op zien. Lise vindt dat allemaal prima, zolang de zaken maar goed lopen is ze helemaal tevreden.

Ik ben nieuwsgierig welke soorten muziek ze leuk vinden en of die muziek ook wel op de lessenaar komt.

Richard: *“We hebben wel wat moderne muziek maar ik zou ook best wat meer popmuziek willen. Zoals Abba zou ik wel op de lessenaar willen hebben. Wat we een beetje missen is een goeie drummer. Die heb je wel nodig bij dat soort muziek”.*

Han en Lise vinden dat er voldoende afwisseling moet zijn in de muziek en Mandy is wat romantischer en vindt lekkere rustige en gevoelige muziek prettig. Maar modern vindt ze ook heel leuk.

“We hebben er altijd open gesprekken over en samen met de dirigent zoeken we de verschillende soorten uit”, zegt Jos.

“Ik heb het beter voor elkaar. Ik heb een zus in de muziekcommissie en heb op die manier best wel wat invloed en zo kom ik aan mijn trekken”. Lise heeft dus een comfortabele positie wat de muzieksoort betreft!

En we praten nog wat door. Over optreden in het buitenland zoals in het verleden. Over het helpen van nieuwe jeugdleden bij het leren, ook bij hen thuis. Over concerten op straat op donderdagavonden. Over lekkere ouderwetse liedjes bij het optreden voor de ouderen in de “Dr. Kruimelstaete”.

Het is intussen acht uur geworden en het ongeruste hoofd van Hennie Kommer komt om de deur kijken. Of we af willen ronden, de dirigent wil wel eens echt beginnen.

Ik vind het jammer dit gesprek te stoppen, ik had nog zo veel willen vragen, Maar tijd is tijd.

“TOG” is een vereniging die lekker loopt, waar het gezellig is en de onderlinge band niets te wensen over laat.

Ik kan de Garderense ouders van harte aanbevelen hun kinderen naar “TOG” te sturen voor een muzikale opleiding. Het is er warm en veilig voor ze en dat is al heel wat in deze tijd met al haar griezelige problemen.

PvdB.

VELUWSE BOYS VERNIEUWD!

Zo nu en dan is het goed om weer eens een bezoekje aan “De Westeneng” te brengen. Er is regelmatig wel wat te melden. De ontwikkeling staat niet stil. Zo zijn er vorig jaar nieuwe kleedkamers gebouwd en de oude zijn gerenoveerd. Ook naast de velden is het nodige veranderd

Ze zijn alweer even in gebruik, die nieuwe kleedkamers, van Veluwe Boys. ‘Het is een geweldige verbetering’, zegt Gerard Zevenbergen, ‘zeker nu er weer een dameselftal is. Je hebt die ruimte gewoon nodig. We beschikken nu over zes kleedkamers en een behoorlijke opslagruimte. Omdat het nieuwe en oude deel van het gebouw op elkaar aangepast zijn, ziet het er van buiten ook veel royaler uit. Als de douches een poosje niet gebruikt worden, worden de leidingen automatisch doorgespoeld, zodat de salmonellabacterie geen kans krijgt’.

Het licht gaat automatisch uit als er niemand meer is, allemaal van die handige dingen.

Tussen de velden trekt de nieuwe dug out in de clubkleuren rood en geel de aandacht. Er zijn er al vier van geplaatst. Het ziet er fleurig uit en je zit er voor je plezier. Hoewel het spelen natuurlijk het belangrijkste is, is dit voor zowel de reservespelers als de technische staf toch een belangrijke verbetering.

Het is jammer dat “De Westeneng” bij het opknappen van de weg geen verbeterde inrit heeft gekregen, zoals bij de hotels wel is gebeurd. Eigenlijk een gemiste kans.

H.v.d.B.-R.

LEESKRING NEDERLANDSE BOND VAN PLATTELANDSVROUWEN afd. GARDEREN, BESTAAT 25 JAAR

Velen denken dat de N.B.v.P, Vrouwen van Nu afdeling Garderen in het winterseizoen een aantal bijeenkomsten organiseert en dat is het dan. Niets is minder waar: er wordt gefietst, gewandeld en er zijn excursies. Een groep, die al heel lang bestaat is De Leeskring.

Al 25 jaar lang, van september tot april komt een groepje leden van de Plattelandsvrouwen elke maand bij elkaar om een boek te bespreken. Dat kan Nederlandse literatuur zijn of een vertaald boek. Per seizoen zijn dat zo'n 6 of 7 boeken. In totaal hebben ze dus ruim 150 boeken gelezen en besproken. De boeken komen met de Bibliobus, die samenwerking loopt prima. Ze hopen dan ook van harte dat de Bibliobus blijft komen en niet wordt weg bezuinigd.

De Leeskring viert het jubileum met een etentje en bezoekt gezamenlijk een lezing. Waar gaat die over? Natuurlijk: een boek!

H.v.d.B-R.

► "De Band"

Soms krijgen leden van de redactie van "Darpsproat" ook nog wel eens aandacht van andere bladen. Deze keer viel Henk van der Vlist de eer te beurt! In "De Band" schreef Gonny Livestro een leuk stukje over de Darpsproat-redacteur met zijn enorme interesse voor de Gardernse geschiedenis. Vaak heeft hij in Darpsproat al blijk gegeven van dat onuitputtelijke archief van hem. Wil men wat over Garderen weten dan weet een ieder deze kenner van het dorp snel te vinden en nooit wordt tevergeefs aan de deur geklopt: Henk is alleen maar blij als hij weer uit zijn bron kan putten en wat van zijn grote kennis kan lozen!

PvdB

► Veiligheid

Volgens een voorlichtingsavond op het gemeentehuis over het thema

"VEILIGHEID"

is in onze gemeente het aantal inbraken explosief gestegen. In 2009 werden er 75 geteld, in 2010 maar liefst 300!

Wij leven kennelijk in een redelijk veilig dorp want in Garderen wordt (nog?) maar weinig ingebroken.

Plaatselijk Belang vindt dat we in Garderen wel op onze hoede moeten blijven en stelt daarom voor in april of mei een vergadering over dit onderwerp te houden waar de diverse beveiligingsmaatregelen in en rond de woning aan de orde zullen komen. Op deze avond komt dan actieve steun van gemeente en politie die deze door ons bijeengeroepen vergadering verder zal organiseren.

Uit de oude doos

HEvdV

18 januari 1955

De achtjarige G.G. die op weg was van school naar huis, was waarschijnlijk zo verdiept in het sneeuwballen gooien, dat hij overstak en door een auto uit Leusden werd aangereden. Nadat dokter Van Hoorn de eerste hulp had verleend werd het patiëntje naar het ziekenhuis "Salem" te Ermelo overgebracht, waar bleek dat hij vermoedelijk alleen een beenbreuk opgelopen had.

18 januari 1955

De Oranjevereniging bestaat dit jaar 10 jaar. Vergadert wordt in hotel De Roskam. Voorzitter is dhr. J. Gerritsen, secretaris D. Hardon. Het aantal leden bedraagt 127. Inkomsten en uitgaven bedragen beide ongeveer f 1800. J. Zevenbergen en K. Bos worden herkozen. Nieuw gekozen worden B. van Beekhuizen en J. Koning. De contributie wordt verhoogd van f 1.-- naar f 2,50 per jaar. J. de Bruijn deelt namens Plaatselijk Belang en VVV mee dat men op De Brink een gedenksteen wil laten aanbrengen met het opschrift: "God beschikte de dappere Canadezen ter bevrijding van ons dorp op 18 April 1945".

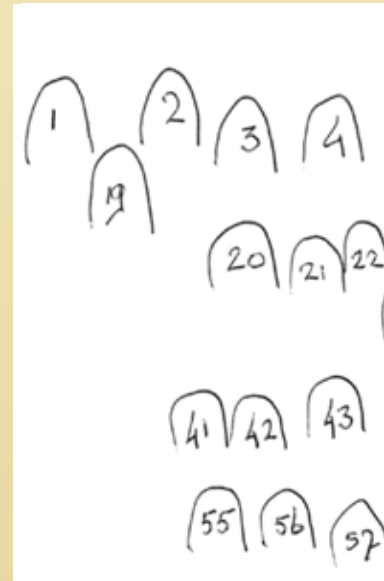
18 januari 1955

De voetbalvereniging Veluwe Boys gaat een bazar organiseren ter versterking van de kas. Op deze bazar zijn vele attracties waaronder ook enkele nieuwe, zoals kraaienspel, kegelen en worstknijperstent. Op zaterdag 22 januari wordt deze bazar gehouden in de zaal van "Mooi Veluwe" te Koudhoorn. Op 28 en 29 Januari zal de bazar gehouden worden in garage Zevenbergen alhier. (Wie kent deze nieuwe spelen nog?).

'T Fotohoekje

De vorige foto gemaakt op 11 oktober 1968 bij het huwelijk van meester Pol, groepsleerkracht van de 5e en 6e klas, heeft nog niet alle namen opgeleverd. Schiet u nog een naam te binnen mail het mij dan even. Op de valreep nog een reactie van meester Pol binnen gekregen met aanvullende namen. Leuk om te horen dat ook anderen via via in het bezit komen van een exemplaar van "Darpsproat".

1. Wim Mulder	36. Peter van der Heyde
2. ?	37. ?
3. Evert Jan Kieft	38. Jan Dekker?
4. Liesbeth Anneys	39. Cor (Cocky) de Bruin
5. Geertje Bouwman	40. Henry van de Pol
6. Jenny Berner	41. Betsy Schut
7. ?	42. Wil (Geurtje) van Middendorp
8. Els Stuyvenberg	43. Yvonne Bronkhorst
9. Els Busser	44. Henny Borgers
10. Juffrouw Gaasbeek	45. Janneke Zevenbergen
11. mevr. De Greef	46. Jenny de Ruiter
12. juf TerHarmsel/Harmsen	47. Elsa Groenheijde
13. Jan Wormhout	48. bruidsjongen
14. Mevr. Van Beek (invalster)	49. bruidsmeisje
15. Maartje Huisman	50. Ineke van den Broek
16. Johan van den Hoorn	51. Petra Selderijk
17. meester Van de Vlist	52. Wim van Middendorp
18. meester Van Laar	53. Samuel Mustamu
19. meester De Greef	54. Harry Zondag
20. Henk Boeve	55. Toos Hardeman
21. Aalt van Middendorp	56. Evelien Bronkhorst
22. ?	57. Heleen Bronkhorst
23. Evert van Blotenburg	58. Willy Koning
24. Jan Arie de Gier	59. Gerrie van den Brink
25. Dick Bruijstens	60. Evelien van Middendorp
26. Jan Selderijk	61. Corrie Kevelam
27. Joop de Wilde	62. Gerda Kevelam
28. Greetje Mulder	63. Elna van der Meijde
29. Wijmie van de Brink	64. Jannus Doppenberg
30. Elly Eggermont	65. Jos Heimgartner
31. Aria Bakkenes	66. Gijs Huisman
32. meester Geurt Pol	67. Pim Koning
33. zijn bruid Ineke	68. Henk van Asselt (Houtdorp)
34. Marjo Hoegen	69. Dick de Ruiter
35. Joke van den Hoorn	

'T Fotohoekje

Nu maar weer eens een 'jongere' foto in deze voor het eerst in full colour verschijnende "Darpsproat". Het gaat hierom de B1 van de Veluwe Boys die in 1986 werden voorzien van nieuwe shirts.

1. Henk van de Langemeen
2. Nico van Beek
3. Barry Bronkhorst
4. Jeroen de Graaf
5. Writsaert van den Born
6. Bram van Voorst
7. Tycho van den Born
8. Gert Ersten
9. Bernard Schuiteman
10. Peter Zevenbergen
11. ?
12. Marco Bettink
13. ?

Reacties gaarne aan Cees van Middendorp, Dr. H.C. Bosstraat 10, tel 0577-461401 of e-mailadres c.middendorp6@chello.nl

Colofon

**Darpsproat is een uitgave van
de Vereniging Plaatselijk Belang Garderen en Omgeving.**

Redactie:

Peter van den Born (pvandenborn@planet.nl)
Hennie van den Born-Reitsma (hennievandenborn@planet.nl)
Cees van Middendorp (c.middendorp6@chello.nl)
Dick Veldhuizen (d.veldhuizen5@chello.nl)
Henk van der Vlist (henkvandervlist@gmail.com)

Correspondentie/secretariaat:

Evelien van de Langemeen-Bronkhorst
Wilgenlaan 4
3886 AV Garderen
e-mailadres: info@plaatselijkbelang.nl

Website: www.plaatselijkbelanggarderen.nl

AANMELDINGSFORMULIER voor lidmaatschap 'Plaatselijk Belang Garderen e.o.'

Ondergetekende geeft zich voor 4 euro per jaar op als lid van Plaatselijk Belang Garderen e.o.

Naam: _____

Adres: _____

Handtekening: _____

*Inleveren bij of opsturen naar
E. v.d. Langemeen-Bronkhorst, Wilgenlaan 4, 3886 AV Garderen*

